

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. RAJCO

SREČNIK

Morebiti je moja zgodba malo vredna, a vendar vredna, da jo povem. Nekega večera sem počasi lezel po ulicah in postajal, kakor je že moja navada, pred trgovskimi izložbami. Bil sem utrujen; utrujen, ker sem ves dan napenjal glas in pljuča, najprej v šoli, potem pa po inštrukcijah; utrujen od drobnega dela, ki se je cedil in pršil z neba, kakor da bi jima bilo gori znanjalo vode za šumen naliv, ki opere nebo, ulice in možgane; utrujen že od hoje, dasi sem se bil ko naj napotil. Ali naj se torej povzam domov? Moj bog, našel bom ženo, ki je še bolj utrujena in še slabše volje ko jaz... Uh, to pusto, neumno, nemiselnost življenje... Če bi se vsaj počesto ulilo iz oblakov in nas osvobodilo ali pa vsaj naglato kamorkoli vedril...

FAUST

Ko sem bila stara dvanaest let — pripoveduje Eide Norena — sem v Oslo na Norveškem slišala prvo opero Gounodovetva "Fausta". Ne bom rekla, da sem takrat sklenila, da bom pela Margareto v operi, ko bom odrasla, spominjam se le to, da tisto noč nisem mogla spati, tako me je prevzela krasna godba.

Eide Norena

Moje mnenje je ostalo neizpremenjeno, tudi potem, ko sem pela vlogo Margarete že nad stokrat in jo bom pela tudi jutri popoldne v Metropolitan House. V pariski "Grand Opera" so peli "Fausta" nad 2500-krat, pa je opera še sedaj istotako ali pa še bolj priljubljena kot je bila prvič. Slišno je v Angliji in tukaj v Združenih državah. Vlogo Margarete običajno vse sopranistke. Prva jo je pela Miolan-Camacho v Theatre Lirique v Parizu leta 1859. In za njo so je pelete Adelina Patti, Christine Nilsson, Clara Louise Kellogg, Nellie Melba, Emma Mames, Emma Calve, Marcela Sembrich in Geraldine Farrar. To je zelo težka vloga v muzikalnem in dramskem pogledu. Pevka mora biti liričnega tipa, mora dobro obvladati kolokvato in se mora dvigniti ob koncu opere do velikih dramatskih višev. Izralka mora predstaviti, kako se Margareta razvija od prostostnega kmetkega dekleta do tragične postave in zadnjem dejanju. Gounod si je pridobil svetovno slavo z operama "Faust" ter "Roméo in Julija". "Faust" temelji na Goethejevi dramski pesnitvi. Ko se čarodej Faust postara, spozna, da ni imel nikogar od življenja, zato na proda dušo hudobni, da bi dobil nazaj svojo mladost. Mefistofeles ga najprej skuša s posvetno ljubeznijo in ga privleče k Margareti, preprostemu kmetekemu dekletu, s katero se sestane na sejanu. Njen brat je bil ubit na vojno. Razkrije ji svojo ljubezen in jo pridobi. Ko se njen brat vrne iz vojne, ga Faust ubije. Margareta zblazni ter umrje v ječi, ko se brani iti s Faustom in Mefistofelom. Opera je polna znamenitih melodij. Posebno krasen je prizor na sejanu, "Cvetlična pesem", in "Mefistofelov samospjev". Giovanni Martinelli bo pel Fausta; Ezio Pinza, Mefistofela; Lawrence Tibbet, Valentina; Gladys Swarthout, Siebel; Henrietta Wakelind, Marto; Paolo Ananian, Wagnera; Louis Hasselmanns bo dirigiral.

— Ko sem bila stara dvanaest let — pripoveduje Eide Norena — sem v Oslo na Norveškem slišala prvo opero Gounodovetva "Fausta". Ne bom rekla, da sem takrat sklenila, da bom pela Margareto v operi, ko bom odrasla, spominjam se le to, da tisto noč nisem mogla spati, tako me je prevzela krasna godba.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

— To bomo že zvedeli, gospod! — je vzkliknil Picard navdušeno; — ro bomo kmalu zvedeli!... Lahko se zanesete name. V resnici se je pa o svojem uspehu tako trdno prepričani sluga danes zatekel po pomoč k policiji grofa de Linieres, da bi odkril zavetišče zaljubljenega viteza. Vedoč, da se Marest vsako popoldne sestaja s svojimi detektivi v tej kreni, je prišel Picard sem, predno napoči ura, dogovorjena v cerkvi. Omeniti moramo, da je videl grofice, kar se mu ni zdelo nič posebnega, ker je vedel, da hodi soproga policijskega direktorja vedno k peti maši. Marest ga je pustil pripovedovati, ne da bi odvrnil od njega žareče oči policijskega komisarja. — No, no, dragi moj Picard, — se je zamejal Marest, — kaj se pa sučete kakor mačka okrog vrele kaše?... Pa menda vendar nimate namena naju potegniti za nos? Da, vrli moj Picard, — in vem tudi, da bi s to igro lahko napravili vse življenje, kar za je vam še ostalo, ne da bi našli, kar iščete... — Kaj naj torej storim, gospod Marest? — Hm, že vidim, da vam bom moral pomagati. Stari sluga je o veselja kar poskočil, tako je vplivala nanj vest, da mu hoče sam policijski komisar pomagati iz stiske. — Kaj, vi mi hočete pomagati! — je zkljknil. — Lahko bi vas pustil malo čakati; ker pa vidim, da ste kot na žerjavici, vam hočem nekaj povedati... To se tiče tudi vašega gospoda... Gre za to, kakšen interes more imeti vitez Roger de Vaudrey na tem, da bega ondi in dan po Parizu in išče... neko slepo deklet. Frochardki je padel na mizo krožniček, ki ga je hotela dvigniti k ustom. Jakob ji je položil roko na ramo. — Liščka iščejo, — je zašepetal. — Treba bo zamenjati kletko. — Le potrpi, saj ga še nimajo, — je zamrmral Jakob. — Verjamem ti, sinko... Kaj bi pa bilo z nami, če bi izgubili dekletino? Babuica je namignila sinu, naj poslušaj dalje. Toda zvedeti nista imela več kaj. Marest je res delal Picardu: — Če hočete zvedeti to, kar vas zanima, pojnite z nama. Picard se ni dal prositi in vsi trije so takoj po teh besedah odšli iz kreme. Ko so bili že na pragu, je Frochardka vstala, kakor bi hotela planiti za njimi. Jakob jo je pa prijel za roko in zadržal. — Nobene neprevidezosti, mati, — je delal in jo posadil nazaj na mizo, — ti dečki naj le odidejo... Bova že potem ukrenila vse potrebno... — Vzeti iz gnezda liščka! — je zagodrnjala starka in si natočila žganja. Ne smel bi imeti v žilah niti kaplje Frochardove krvi, če bo to dovolil... In ponosno je pogledala svojega sina.

Potem se je pa spomnila na Petrovo svarilo in zapela pesem, ki jo je silila peti: Frochardka namestu moledovanja. Luizin glas, tresoč se od mraza, je zvenel tako žalostno, da je segal človeku v dušo. Grofica je poslušala ta glas in neka tajna sila je zadržala njen korak. V hipu, ko je že hotela grovoriti ubogo beračico, je pa zamolklo kriknila: — Ah, bože moj! Te motne oči! In nežno, z materinskim glasom, je vprašala: — Kaj ne vidite, drago dete? Luiza je naglo okrenila glavo tja, kjer je stala grofica de Linieres... Ni se več tresla. Lahna rdečica ji je zalila čelo. In ne da bi izdala pri groficienem vprašanju svojo bolest, — je odgovorila: — Ne, gospa, ne vidim... In takoj se je popravila: — Ne vidim več. — Ah, kolika nesreča! Te besede sočutja, ki so ušle grofici nehoti, so segle Luizi v dno srca. Obraz se ji je mnenkrat zjasnil. — Torej se vam smilim, gospa?... je vprašala. — Da! — je odgovorila Diana in se dotaknila s svojo roko v svileni rokavici prezeble Luizine roke. Ubogo deklet se je nehote sklonilo k dobri gospej, ki je kazala toliko zanimanja za njeno usodo. Zaupno priznanje ji je zamrlo na ustnah. — Kaj vam pa je, drago dete? — je vprašala grofica tiho... ali trpite?... Gotovo sem vas užalostila, govorec o vaši... nesreči. — Smilim se vam, ker sem slepa, — je dejala Luiza... To pa ni največja nesreča, ki me je zadel. Ah, da ni usoda tisti hip hotela, da je Frochardka s praga kreme videla vse, kar se je godilo na cerkvenih stopnicah! Vse je bilo izgubljeno. Slepa sirota bi bila dobila še istega večera drugoeno zavetišče, kakor je bilo umazano podstrešje, kamor jo je zapirala Frochardka. Treba je bilo samo še nekaj sekund. Toda v naslednjem hipu je prihitela Frochardka in ustavila se je pri cerkvenih stopnicah v trenutku, ko je grofica de Linieres odhajala na Luizin vzklik. Frochardka je zaslislala naslednje besede: — Kaj pravite?... Govorite, ubogo deklet, govorite! Frochardka je skočila k njima. — Bogata sem, — je nadaljevala Diana, — in morda bi lahko... Luiza je bila vsa izpremenjena... Plamen notranje radosti ji je obsijal obraz. Sece ji je začelo od veselja močno utripati... Obrnila se je tja, odkoder je prihajal glas, govorec ji o morebitni sreči, o možnem upanju. (Dalje prihodnjic.)

POŽAR V FALL RIVER, MASS.

Sredi najhujšega mraza je izbruhnil v mestu Fall River, Mass., požar, ki je uničil 8 velikih poslopij. Povoščena škoda znaša nad en milijon dolarjev. Pri gašenju sta se dva ognjegaosa smrtno ponesrečila.

Zoper okorele sklepe. Nič vam ne bo tako popravilo okorelih in strupenih sklepov, kot če se dobro vdrnete z ANCHOR Pain-Expeller in pokrite s hladno obvezo. Za bolj hude slucaje rabite Pain-Expeller rvečer in jutraj, dokler ne pomauca. Pain-Expeller je zelo prodrižno. Načlca, s katero prežene bolečino, vam je dokaz, da prodre naravnost do sedeža bolečine. Pri vseh lekarnarjih — 35c in 70c velikosti. Samo pristni ima Sidro varstveno znamko. PAIN-EXPELLER

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Ljubiteljem leposlovja. Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne. Knjigarna "Glas Naroda"

